

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

MÁSODIK SEKCIÓ

WARE kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(8982/10. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. március 25.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Ware kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Helen Keller, *Elnök*
Sajó András,
Egidijus Kūris, *bírák*
és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*,
2014. március 4-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (8982/10. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Ware Borbála ("a kérelmező") 2010. február 6-án terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Lehner B. Veszprémben praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2012. január 3-án a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1952-ben született és Hegyesden él.
5. 2001. április 15-én, birtokháborítási vita során a kérelmező keresetet nyújtott be a Tapolcai Városi Bírósághoz.
A Veszprém Megyei Bíróság másodfokú határozatát és egy áttételt követően a Legfelsőbb Bíróság jogerős ítéletet hozott az ügyben, és azt 2009. augusztus 12-én a kérelmező ügyvédjének kézbesítette.

A JOG

6. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével. E tekintetben a 13. cikkre is hivatkozott.

A panaszt egyedül a 6. cikk 1. bekezdése alapján kell megvizsgálni, amely kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét ... bíróság ... ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában..."

7. A Kormány vitatta a panaszt.

8. A 2001. április 15-től 2009. augusztus 12-ig tartó időszakot kell figyelembe venni. Így az eljárás a három fokon nyolc év és négy hónapig tartott.

Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónk kell minősíteni.

9. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között a *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

10. A Bíróság, miután megvizsgálta a benyújtott anyagokat, úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

11. A kérelmező továbbá panaszolta, hogy az eljárás hossza sértette az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján számára biztosított jogot tulajdonának békés élvezetére.

12. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz a fent vizsgált panaszhoz kapcsolódik, ezért ezt is elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

13. A Bíróság a 6. cikk 1. bekezdése alapján (ld. fenti 10. bekezdés) hozott döntésére figyelemmel úgy ítéli meg, nem szükséges megvizsgálnia, hogy ebben az ügyben megsértették-e az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkét (ld. *Zanghi v. Italy*, 19 February 1991, § 23, Series A no. 194-C).

14. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján együttesen 10 000 euró vagyoni és 5000 nem vagyoni kártérítést követelt.

A Kormány vitatta az igényeket.

15. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között, ezért ezt az igényt elutasítja. Másfelől úgy ítéli meg, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 2900 eurót ítél meg ilyen címen.

16. A kérelmező további 200 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére, amely összeg megegyezik az ügyvédje által számlázott összeggel.

17. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

18. A Bíróság a birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a teljes kért összeg megítélését tartja megfelelőnek.

19. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy nem szükséges az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke szerinti panaszt vizsgálni;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül a kérelmezőnek nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával a következő összegeket köteles fizetni:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 2900 (kettőezer-kilencszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (ii) a kérelmező számára költségek és kiadások tekintetében együttesen 200 (kettőszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
5. Az igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeket *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. március 25-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök